

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.903 van 1 december 1997
in de zaak A. 75.377/IX-121.**

In zake : Aline BRUURS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten N. DE VOS en G. VAN DEN EYNDE,
kantoor houdende te GEEL,
Diestseweg 155

tegen :

het Openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van TURNHOUT,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat L. SCHUERMANS,
kantoor houdende te TURNHOUT,
de Merodelei 112.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VAN STATE,

Gezien het verzoekschrift dat namens Aline BRUURS op 19 augustus 1997 werd ingediend door Mrs. N. DE VOS en G. VAN DEN EYNDE, advocaten te Geel, om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "het besluit tot mutatie van verzoekster als hoofdvrouw van de dienst Materniteit in het Sint-Elisabethziekenhuis te Turnhout naar de betrekking van hoofdverpleegkundige op de afdeling B5 (Psychiatrie/Dermatologie/Gynaecologie/ Neurochirurgie), beslissing genomen bij interne nota van de directeur-nursing de dato 5 juni 1997, na schriftelijke vraag van verzoeksters raadsman bevestigd door het O.C.M.W. van de stad Turnhout bij brief van 26 juni 1996";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 1997
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 oktober
1997 om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter
van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
N. DE VOS, die verschijnt voor verzoekster, en van
Advocaat J. SURMONT die, loco Advocaat L. SCHUERMANS
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Verzoekster werkt sinds 1977 als vroedvrouw
in het Sint-Elisabethziekenhuis te Turnhout dat onder
het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van
Turnhout ressorteert. Aanvankelijk was zij verbonden
door een arbeidsovereenkomst; sinds 1 januari 1980 is
zij statutair benoemd.

1.2. Op 18 november 1992 wordt Godelieve MEULEMANS met ingang van 1 december 1992 voor onbepaalde duur in contractueel verband aangesteld als voltijdse hoofdvroedvrouw.

1.3. In 1994 wordt ook aan verzoekster voorgesteld om de functie van hoofdvroedvrouw in contractueel verband uit te oefenen. Verzoekster gaat op dit voorstel niet in.

Op 14 december 1994 beslist het beheerscomité van het Sint-Elisabethziekenhuis verzoekster met ingang van 1 januari 1995 te bevorderen tot hoofdvroedvrouw in vast dienstverband.

1.4. Ingevolge de omzendbrief nr. BA 93/07 van 14 juli 1993 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin en van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden houdende algemene weddeschaalherziening en gemeenschappelijke krachtlijnen voor een samenhangend personeelsbeleid in de lokale en regionale besturen en de daarbij aansluitende omzendbrieven, dient de verwerende partij personeelsbehoeftenplannen, alsook functiebeschrijvingen en -profielen op te stellen. Voor de afdeling materniteit van het ziekenhuis werd voorgesteld om slechts één hoofdvroedvrouw in de plaats van twee te voorzien.

1.5. Op 29 november 1996 stelt de directeur nursing van het ziekenhuis aan verzoekster voor om gemuteerd te worden in een betrekking van hoofdverpleegkundige op de afdeling 5B van het ziekenhuis. Verzoekster antwoordt met een brief van 30 november 1996 dat zij op dit voorstel niet wenst in te gaan om de volgende redenen:

"Vooreerst heb ik niet om een mutatie gevraagd.

Mijn verloskundige vorming, biedt mijn inziens niet de gewenste deskundigheid om een dienst gynaecologie/neurochirurgie en psychiatrie te organiseren, temeer daar uit informatie blijkt dat in de toekomst een groot aantal C-bedden zullen omgezet worden naar D-bedden op deze afdeling. Ik wil benadrukken dat ik geen verpleegkundige ben!

Een mutatie zou mij tegelijkertijd niet meer in de mogelijkheid stellen om op een aanvaardbare basis actief te blijven in de beroepsvereniging voor vroedvrouwen. Deze activiteit wil ik niet opgeven omdat ze zo belangrijk voor mij is.

Hopelijk kan u begrip opbrengen voor mijn standpunt. Ik meen dat een mutatie geen vooruitgang voor de patiënten, noch voor mij als persoon zal betekenen, ik wil ook trouw blijven aan mijn fundamentele keuze nl. werken als vroedvrouw".

1.6. Onder meer op 23 en 25 april 1997 hebben tussen verzoekster, de directeur nursing van het ziekenhuis en de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn gesprekken plaats over de mutatie van verzoekster. Bij die gelegenheid worden haar een aantal alternatieve functies voorgesteld.

1.7. Op 26 mei 1997 neemt verzoekster deel aan een vergadering van "het verpleegkundig-paramedisch kader" waarop ter sprake komt dat in de toekomst per verpleegeenheid een hoofdverpleegkundige en adjunct-hoofdverpleegkundige is voorzien.

1.8. Op 3 juni 1997 heeft vervolgens een finaal gesprek plaats waarbij verzoekster ervan kennis geeft dat zij niet wenst in te gaan op één van de haar voorgestelde alternatieven. De directeur nursing beslist dan dat zij met ingang van 1 juli 1997 de functie van hoofdverpleegster dient uit te oefenen op de afdeling 5B.

1.9. Met een interne nota van 5 juni 1997 deelt de directeur nursing aan verzoekster mede:

"Aangezien in de toekomst gepland wordt om slechts één hoofdvroedvrouw te voorzien op de dienst materniteit en aangezien een vacature van een hoofdverpleegkundige op de afdeling 5B vacant is, is het noodzakelijk dat u vanaf 01/07/97 wordt gemuteerd naar de laatstgenoemde afdeling".

1.10. Met een aangetekende brief van 24 juni 1997 vraagt de raadsman van verzoekster aan het beheerscomité van het Sint-Elisabethziekenhuis of zijn cliënte aan deze nota enig gevolg dient te geven en, zo ja, welk gevolg. Hij wenst tevens te vernemen "op welke rechtsgronden de voorgenomen mutatie gesteund is".

1.11. Het beheerscomité antwoordt met een brief van 26 juni 1997 dat het om een interne mutatie gaat welke tot de bevoegdheid van de directie behoort. Tevens wordt bevestigd dat de nota van 5 juni 1997 van de directeur nursing dienaangaande door het betrokken personeelslid dient te worden uitgevoerd;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij twee excepties betreffende de ontvankelijkheid van de vordering opwerpt : in de eerste stelt zij dat de bestreden beslissing geen voor vernietiging vatbare rechtshandeling is, omdat zij een louter interne beslissing is waarvoor de bevoegdheid krachtens artikel 17bis van de wet op de ziekenhuizen toebehoort aan de directeur nursing en niet aan de bestuursorganen van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en dat de bestreden beslissing niet valt onder de mobiliteitsregeling van artikel 14 van het personeelsstatuut welke uitsluitend betrekking heeft op de onderlinge mutaties tussen het Sint-Elisabethziekenhuis eensdeels en het openbaar

centrum voor maatschappelijk welzijn en zijn instellingen anderdeels, en in de tweede exceptie dat de vordering tot schorsing te laat is ingediend, daar de bestreden beslissing werd genomen op 3 juni 1997 en aan verzoekster medegedeeld met een nota van 5 juni 1997, zodat de vordering tot schorsing die op 19 augustus 1997 is gedateerd, buiten de voorgeschreven beroepstermijn van zestig dagen werd ingediend;

2.2. Overwegende dat over de door de verwerende partij opgeworpen excepties slechts dient uitspraak te worden gedaan, indien zou blijken dat aan de beide cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State is voldaan, hetgeen ten dezen niet het geval is, zoals hierna wordt aangetoond;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat verzoekster in een eerste middel de schending van de hoorplicht en van artikel 14 van het statuut van het personeel van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Turnhout aanvoert, omdat de bestreden beslissing een eenzijdige maatregel is die voor haar verstreckende gevolgen heeft : het wordt haar onmogelijk gemaakt de taken van vroedvrouw, waarvoor zij studeerde, solliciteerde,

aanvankelijk als contractuele was aangesteld en later vastbenoemd werd, en van hoofdvroedvrouw, gelast met de leiding en de organisatie van de dienst, uit te voeren en de verwerende partij, alhoewel zij al een half jaar wist dat verzoekster niet bereid was om in te gaan op een voorstel tot mutatie, die maatregel heeft opgelegd, zonder haar voorafgaandelijk te horen; dat ook, volgens verzoekster, artikel 14 van het personeelsstatuut naar luid waarvan een overplaatsing van een personeelslid in principe in het belang van de dienst gebeurt "na ernstig overleg met het betrokken personeelslid door het bestuur en na advies van het beheerscomité of het vast bureau" geschonden werd wijl geen overleg, laat staan ernstig overleg, met haar gebeurd is, doch alleen haar de bestreden beslissing werd meegedeeld; dat in dit verband zich de vraag stelt of de verwerende partij voorafgaandelijk aan de bestreden beslissing het advies heeft gevraagd van het beheerscomité of van het vast bureau wat, volgens verzoekster, nergens uit blijkt;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen antwoordt dat geen enkel voorschrift haar ertoe verplichtte verzoekster voorafgaandelijk aan de louter interne beslissing van de directeur nursing om haar over te plaatsen, te horen; dat zij aanvoert dat verzoekster zichzelf tegenspreekt wanneer zij beweert dat zij niet zou zijn gehoord, wijl zij toegeeft dat er tijdens het najaar van 1996, alsook tijdens de maand april 1997 met haar gesprekken werden gevoerd over haar mogelijke mutatie, waarbij haar alternatieven werden voorgesteld en zijzelf ook alternatieven kon voorstellen; dat de verwerende partij verder van oordeel is dat de mobiliteitsregeling van artikel 14 van het personeelsstatuut op de mutatie van verzoekster niet van toepassing is, daar die mutatie zich afspeelt binnen het ziekenhuis en de mobiliteitsregeling enkel geldt voor overplaatsingen tussen het

Sint-Elisabethziekenhuis eensdeels en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en zijn instellingen anderdeels, dat zelfs indien artikel 14 van het personeelsstatuut toch van toepassing zou zijn, dan nog was het voorafgaand advies van het beheerscomité of van het vast bureau overeenkomstig artikel 14, 3), a), niet vereist, omdat de mutatie van verzoekster een gevolg was van de reorganisatie van de afdeling waar zij werkte;

3.1.3. Overwegende dat de hoorplicht als een beginsel van behoorlijk bestuur met zich brengt dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen;

3.1.4. Overwegende dat, daargelaten of de mutatie van verzoekster een zware aantasting van haar belangen tot gevolg heeft, dient te worden vastgesteld dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat haar mutatie gestoeld is op haar persoonlijk gedrag; dat integendeel blijkt uit de gegevens van de zaak dat de bestreden mutatie voortvloeit uit de daling van de bezettingsgraad van de afdeling materniteit waardoor met ingang van 1 juli 1997 daar nog één hoofdvroedvrouw kan werkzaam zijn in de plaats van twee; dat derhalve niet kan worden gesteld dat de bestreden maatregel genomen werd met schending van het hiervoor omschreven beginsel van behoorlijk bestuur;

3.1.5. Overwegende dat de hoorplicht ook niet vervat is in artikel 14 van het statuut van het personeel van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Turnhout; dat de mobiliteitsregeling die in die statutaire bepaling is opgenomen luidt als volgt :

"Het personeel van het ziekenhuis enerzijds en het personeel van het O.C.M.W. en zijn Welzijnsinstellingen anderzijds kunnen onderling overgeplaatst worden naar een andere dienst of instelling van het O.C.M.W. of ziekenhuis mits naleving van navermelde voorwaarden:

- 1) Het moet over eenzelfde of gelijkwaardige functie gaan.
- 2) Overplaatsing gebeurt in principe in het belang van de dienst na ernstig overleg met het betrokken personeelslid door het bestuur en na advies van het beheerscomité of het vast bureau.
- 3) a) Bij overtal van personeel in het ziekenhuis, ingevolge afbouw van bedden, reorganisatie van de diensten en besparingsmaatregelen kan verplicht overplaatsing gebeuren naar andere diensten en instellingen van het O.C.M.W. waar plaatsen vacant zijn en dit na overleg tussen de betrokken diensten en het personeelslid.
b) Bij overtal van personeel in het O.C.M.W. of Welzijnsinstellingen ingevolge afbouw van bedden, reorganisatie van de diensten en besparingsmaatregelen, kan verplicht overplaatsing gebeuren naar andere diensten van het ziekenhuis waar plaatsen vacant zijn en dit na overleg tussen de betrokken diensten en het betrokken personeelslid.
- 4) Bevorderingen: het personeel van het ziekenhuis kan zich kandidaat stellen voor bevorderingen in de andere diensten en instellingen van het O.C.M.W. en omgekeerd mits zij voldoen aan de gestelde voorwaarden";

3.1.6. Overwegende dat, zoals de verwerende partij terecht stelt, de mobiliteitsregeling van artikel 14 van het personeelsstatuut, blijkens haar bewoordingen, uitsluitend geldt voor onderlinge mutaties tussen het Sint-Elisabethziekenhuis eensdeels en het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en zijn instellingen anderdeels, terwijl verzoeksters mutatie zich afspeelt binnen het ziekenhuis;

3.1.7. Overwegende dat het voorafgaand advies van het beheerscomité of van het vast bureau en het voorafgaand ernstig overleg met het betrokken personeelslid derhalve in de onderhavige zaak niet statutair verplicht waren;

3.1.8. Overwegende tenslotte dat verzoekster bezwaarlijk kan worden bijgetreden wanneer zij stelt dat er geen overleg zou hebben plaatsgehad; dat zij zichzelf tegenspreekt wanneer zij anderzijds toegeeft dat er in het najaar van 1996, tijdens de maand april 1997 en op 3 juni 1997 met haar onder meer door de directeur nursing over de voorgenomen mutatie werd gesproken en haar alternatieven werden voorgesteld waarover zij haar standpunt kon kenbaar maken;

3.1.9. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat het eerste middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat het tweede middel van verzoekster luidt als volgt :

"De bestreden beslissing stelt dat 'in de toekomst gepland wordt' om slechts één hoofdvroedvrouw te voorzien.

Wanneer of binnen welke termijn deze 'planning' zou uitgevoerd worden, wordt door verwerende partij niet medegedeeld.

In ieder geval bestaat actueel het ambt waarin verzoekster benoemd werd.

Bovendien ontbreekt ook de onderbouw van deze (nog te nemen) beslissing, vermits het geenszins sinds verzoeksters benoeming in 1994 is dat de bezettingsgraad van de afdeling is gedaald";

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij van haar kant stelt dat de "onderbouw" van de bestreden beslissing niet ontbreekt, dat zij erop wijst dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk refereert naar de vermindering van het aantal hoofdvroedvrouwen van twee tot één, die haar oorsprong vindt in de daling van de bezettingsgraad van de afdeling de voorbije jaren, ook nadat verzoekster hoofdvroedvrouw is geworden in 1994, dat zij verder opmerkt dat de bestreden beslissing, voor zover verzoekster zou bedoelen dat deze niet gemotiveerd is, alle elementen bevat die het verzoekster

moesten mogelijk maken een beroep ertegen in te dienen, wat ze ook heeft gedaan;

3.2.3. Overwegende dat verzoekster aldus geen rechtsmiddel aanvoert zoals bedoeld in artikel 8, tweede lid, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot regeling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State; dat voor zover het middel, zoals de verwerende partij het begrepen heeft, beoogt aan te klagen dat de bestreden beslissing niet op deugdelijke motieven berust, dient te worden vastgesteld dat de stukken van het dossier genoegzaam ervan laten blijken dat de gedwongen mutatie een gevolg is van de vermindering van het aantal hoofdvroedvrouwen van twee tot één wegens de daling van de bezettingsgraad van de afdeling materniteit en dat verzoekster hiervan "het slachtoffer" is omdat zij nog niet zo lang de functie van hoofdvroedvrouw uitoefent als haar contractuele collega Godelieve MEULEMANS; dat uit het gegeven dat verzoekster inhoudelijke kritiek levert op deze "onderbouw" van de bestreden beslissing blijkt dat zij er ook voldoende kennis van had; dat het tweede middel evenmin ernstig is;

3.3.1. Overwegende dat verzoekster in haar derde middel aanvoert dat de bestreden beslissing ten onrechte eraan voorbijgaat dat zij als enige statutair benoemde hoofdvroedvrouw vastheid van betrekking geniet, waaraan slechts een einde kan worden gemaakt hetzij bij tuchtmaatregel, hetzij bij afschaffing van de betrekking; dat zij er in dat verband op wijst dat, naar haar oordeel, de verwerende partij in haar brief van 25 juli 1997 aan de toezichthoudende overheid erkent dat collega Godelieve MEULEMANS in feite het ambt uitoefent dat verzoekster als vastbenoemde bekleedt;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij van haar kant doet gelden dat de bestreden beslissing aan verzoeksters vastheid van betrekking geen afbreuk doet, dat verzoekster nog altijd dezelfde functie uitoefent als voorheen, daar de functies van hoofdvroedvrouw en die van hoofdverpleegster "gelijkgeschakeld" zijn en dat "nergens wordt bepaald dat een personeelslid dat statutair is benoemd voorrang zou moeten krijgen t.o.v. een personeelslid dat contractueel werd aangesteld voor onbepaalde duur, ook niet ingeval van verplaatsing naar een andere afdeling";

3.3.3. Overwegende dat verzoekster evenmin als in het vorige middel ten deze een rechtsmiddel aanvoert met aanduiding van de rechtsregel die geschonden wordt, met andere woorden dat zij geen rechtsregel aanwijst die de verwerende partij ertoe zou verplichten in geval van gedwongen mutatie van personeel eerst beroep te doen op statutair personeel; dat verder het standpunt van de verwerende partij moet worden bijgetreden luidens hetwelk de bestreden beslissing geen aantasting inhoudt van de "vastheid van betrekking" van verzoekster die immers verder werkzaam blijft als vastbenoemd personeelslid, zij het met een andere functie; dat ook het derde middel niet ernstig is;

3.4.1. Overwegende dat volgens verzoeksters vierde middel de verwerende partij zich ten onrechte beroept op de "functie-anciënniteit" van haar collega Godelieve MEULEMANS die op contractuele basis de functie van hoofdvroedvrouw uitoefent, zij vooropstelt dat indien de verwerende partij al een keuze had kunnen maken, dat zij dan krachtens artikel 1 van het personeelsstatuut slechts rekening kan houden hetzij met de "graadanciënniteit" - dit is de anciënniteit verworven in dienst van het O.C.M.W. in de graad waarin het personeelslid vastbenoemd is, hetzij met de "dienstanciënniteit" - dit

is de totale werkelijke anciënniteit verworven in dienst van het O.C.M.W.; dat zij dan ook wijl zij sinds 1977 in dienst is van het O.C.M.W. en sinds 15 december 1994 benoemd is als hoofdvroedvrouw, terwijl verzoeksters collega Godelieve MEULEMANS ad interim, met onderbrekingen, werkzaam is als contractuele sinds 1985, en bovendien geen enkele graadanciënniteit heeft zodat zij voorrang had; dat verzoekster ten slotte nog inroept dat de vergelijking van de "opleiding" voor haar gunstig uitvalt, daar zij een bijkomend universitair diploma (een licentie in de medisch, sociale wetenschappen en het ziekenhuisbeleid) heeft;

3.4.2. Overwegende dat de verwerende partij doet gelden dat nergens is bepaald dat bij een beslissing tot overplaatsing naar een andere afdeling rekening zou moeten worden gehouden met dienst- en/of graadanciënniteit; dat volgens haar het universitair diploma van verzoekster niet relevant is want dat dit diploma een voorwaarde is om hoofdverpleegster of - daarmee gelijkgesteld - hoofdvroedvrouw te worden, tenzij de betrokkene een "kaderopleiding" heeft gevolgd, wat het geval is voor Godelieve MEULEMANS die de kaderopleiding heeft gevolgd; dat de verwerende partij ten slotte beklemtoont dat de gedwongen mutatie van verzoekster op een objectief criterium berust : Godelieve MEULEMANS is reeds sinds 1992 werkzaam als hoofdvroedvrouw en heeft dus meer ervaring dan verzoekster in deze functie en het is om die reden dat de directeur nursing ervoor geopteerd heeft verzoekster over te plaatsen naar een andere afdeling;

3.4.3. Overwegende dat verzoekster ook hier weer niet de rechtsregel aanwijst die de verwerende partij ertoe zou verplichten bij beslissingen over gedwongen mutaties van personeel haar keuze te bepalen op grond van de graad- en/of dienstanciënniteit van de betrokken

personeelsleden; dat het door verzoekster ingeroepen artikel 1 van het personeelsstatuut weliswaar een definitie geeft van beide soorten van anciënniteit, maar geenszins een dusdanige verplichting inhoudt; dat verzoekster evenmin een bepaling inroept die de overheid ertoe noopt rekening te houden met het behaalde diploma van de betrokken personeelsleden; dat de verwerende partij zich in de onderhavige zaak heeft laten leiden door de anciënniteit die de beide betrokken personeelsleden hadden verworven in de functie van hoofdvrouw, wat prima facie een redelijk en objectief onderscheidingscriterium lijkt te zijn; dat het vierde middel dan ook niet ernstig is;

3.5.1. Overwegende dat aldus niet voldaan is aan één van de twee cumulatieve voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State zodat de vordering tot schorsing om die reden alleen moet verworpen worden,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een december 1900 zevenennegentig, door :

de H.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.